

Pelachaud végül megfogalmazza demokratikus követeléseit.

Tudományos tájékoztatás tekintetében: nem szabad átengedni a munkaadónak az ellenőrzés jogát. Ez dokumentációs tisztviselők, kutatók ügye, de ugyanakkor a dolgozók ügye is. A dolgozók beleszólási jogát a jövőben nem lehet a gazdasági és szociális kérdésekre korlátozni. Annál is kevésbé, mert nemzeti szinten Franciaország függetlensége forog kockán. Rendelkezéseket kell hozni annak érdekében, hogy a francia nyelv használata, tanítása és külföldön való terjesztése fokozódjék. Pelachaud-nak az a véleménye, hogy az Országos Tudományos Kutatási Központ tájékoztatási rendszerének lerombolása helyett széles körű vitát kellene indítani, melyben szavukat hallathatják a tudományos tájékoztatás kutatói és szakemberei.

Gazdasági és társadalmi tájékoztatás tekintetében: az információhoz való jog, a szólásszabadság mind a vállalat keretein belül, mind a tömegtájékoztatásban – demokratikus követelmény. Három probléma merül fel a témakörrel kapcsolatban:

1. Az információ ellenőrzése, sőt az információ alkotásának joga követelésként jelentkezett a foglalkoztatottságért folytatott küzdelem során.

2. A statisztikai titoktartás. A munkaadók számára nyílt titok ez, ők mindent tudhatnak alkalmazottaikról. A dolgozók ezzel szemben jóformán semmit sem tudnak főnökeikről.

3. A tájékoztatás ára. A munkaadók megfizetik a nyilvánosságra hozott információkat, méghozzá nem is olcsón. Ingyenes hozzáférést kellene biztosítani az adatbankokhoz mind a kutatók, mind az újságírók, a tanárok és az egyetemi hallgatók számára.

SZOVJET KÖNYVTÁRÜGY – OLASZ SZEMMEL. – Az olasz Faenza városi könyvtárának igazgatója a Szovjetunióban járt tanulmányúton, néhány benyomását egy kis cikkben tette közzé. Elsősorban az adatokról beszél, a 220 millió olvasó és a 350 ezer könyvtár említésével érzékelteti a méreteket. Érdekes párhuzamot talált a nemzeti könyvtárak között; úgy látja, hogy a leningrádi Szaltikov–Scsedrin könyvtár épp úgy a régi, történelmi könyvvagyon őrzésének letéteményese, mint a firenzei központi nemzeti könyvtár, a Lenin Könyvtár pedig – a római központi nemzeti könyvtárhoz hasonlóan – az új, egységes ország létrejöttét követően szükségszerűen (de mesterségesen) megalapított, de teljes központi szerepkörrel felruházott intézmény. Az olasz könyvtárügy általános érdeklődésére jellemző módon a továbbiakban elsősorban a Lenin Könyvtár által végzett két állományvédelmi vizsgálattal (egy parazitológiai kutatással és a bőrkötések konzerválásával kapcsolatos munkálatokkal) foglalkozik. Végül – éppen e vizsgálatok eredményeit is figyelembe ajánlva – sajnálattal állapítja meg, hogy az igen gazdag szovjet könyvtárügyi szakirodalom nyugaton gyakorlatilag ismeretlen, holott a szovjet szakemberek eredményei számos területen segíthetnék az olasz könyvtárügy fejlődését is.

(Dott. Maria Gioia TAVONI cikke *Alla scoperta del sistema bibliotecario in URSS: brevi note da un viaggio* címen jelent meg az Istituto per i beni artistici culturali naturali della regione Emilia-Romagna : Informazioni : opinioni notizie libri ricerche 1980/11–12. számában. – MOHOR Jenő híradása.)